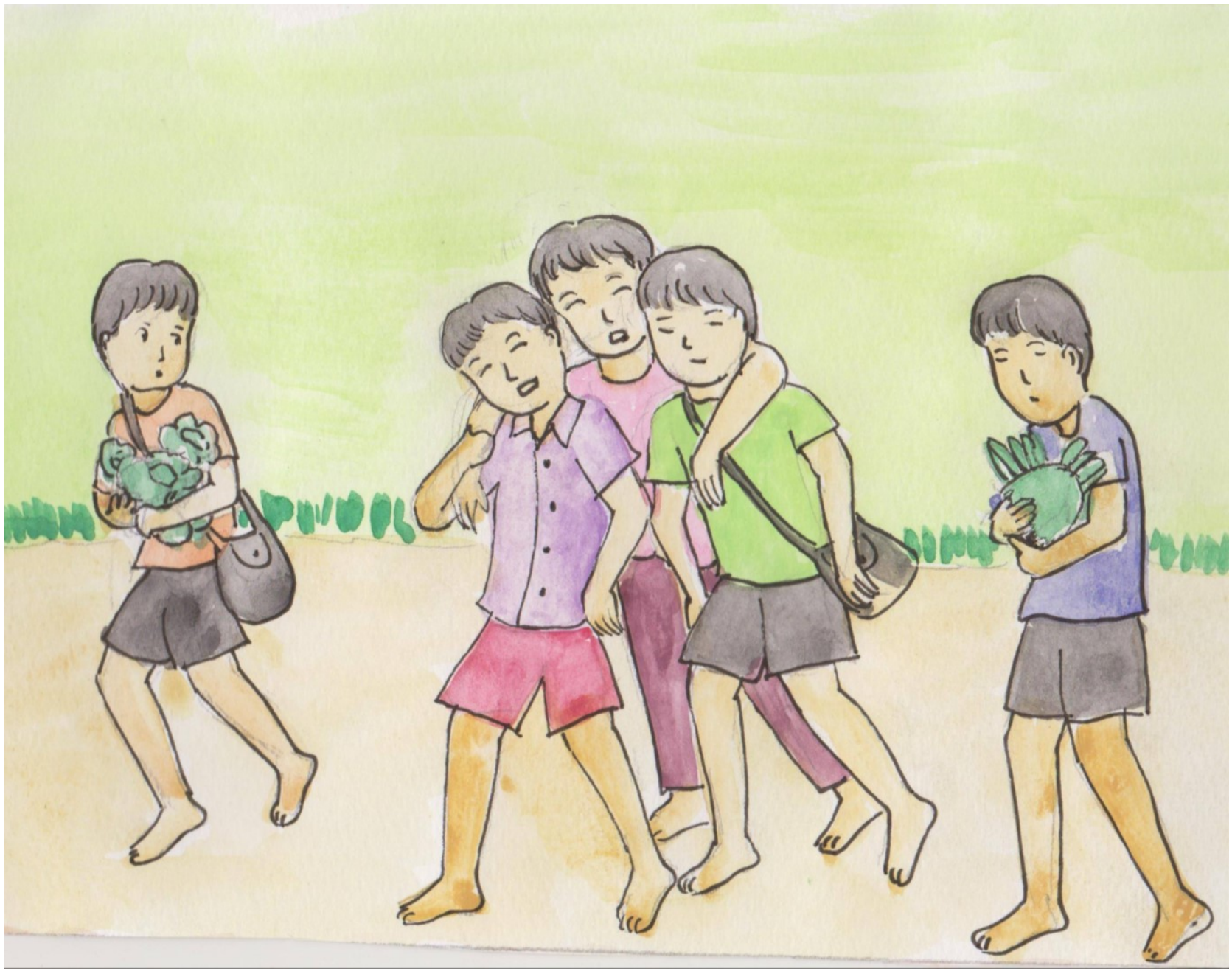

โฆม่อลวี่ฆาเกเล๊อเด๊อ

โฆม่อลวี่ฆาเกเล๊อเด๊อ

เรื่อง นายพันธมิตร ชาญชัยฤทธิ์กล้า

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง อรอมล สันติอรุโณทัย

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

มื่อลอนื่อะ ลีฮ โพซ่าโฮ โอ่ะแว ลวี่ฆา อ่ะมี เล๊อ เดโช โกเค เมฆา ด๊อ นาคี อ่า แด๊อ่ออะ ต่าด๊อ ต่าล่า ด๊อ อื่อะ ต่าซ๊ะวี่ะ ด๊อ โล่แกว๊ มื่อะ โด่ะม๊ะ ลอฮ แพ๊ อ่าคาเน่ โกเค แต๊ท่อแว “เป่อเก เล๊อ เด๊อ เต่ม่อ ต่าคี๊ ลอ ลีฮ เป่อ เต๊อ ที่ ต่า น๊อมี เลอ บาฮ”

เมฆา แต๊ ท่อ แว ด่ะ เจฮ “เม่เม่ ค๊อ เป๊อโม่ เป๊อป่า เก่อ ซ๊ะอื๊อ ต่า เล๊อ เป๊อฆ่อ เป่อ แลแด๊ เน่ ล่า เก โบ่ะ เก ต่าด๊อ” ด๊อ ลวี่ฆา เน่ แลแด๊ เน่ ล่า ด๊อ เก โบ่ะ เก อ๊ะ ต่าด๊อ เต่ลอ แว เล๊อ เท่อปู ด๊อ เก แว เล๊อ เด๊อ

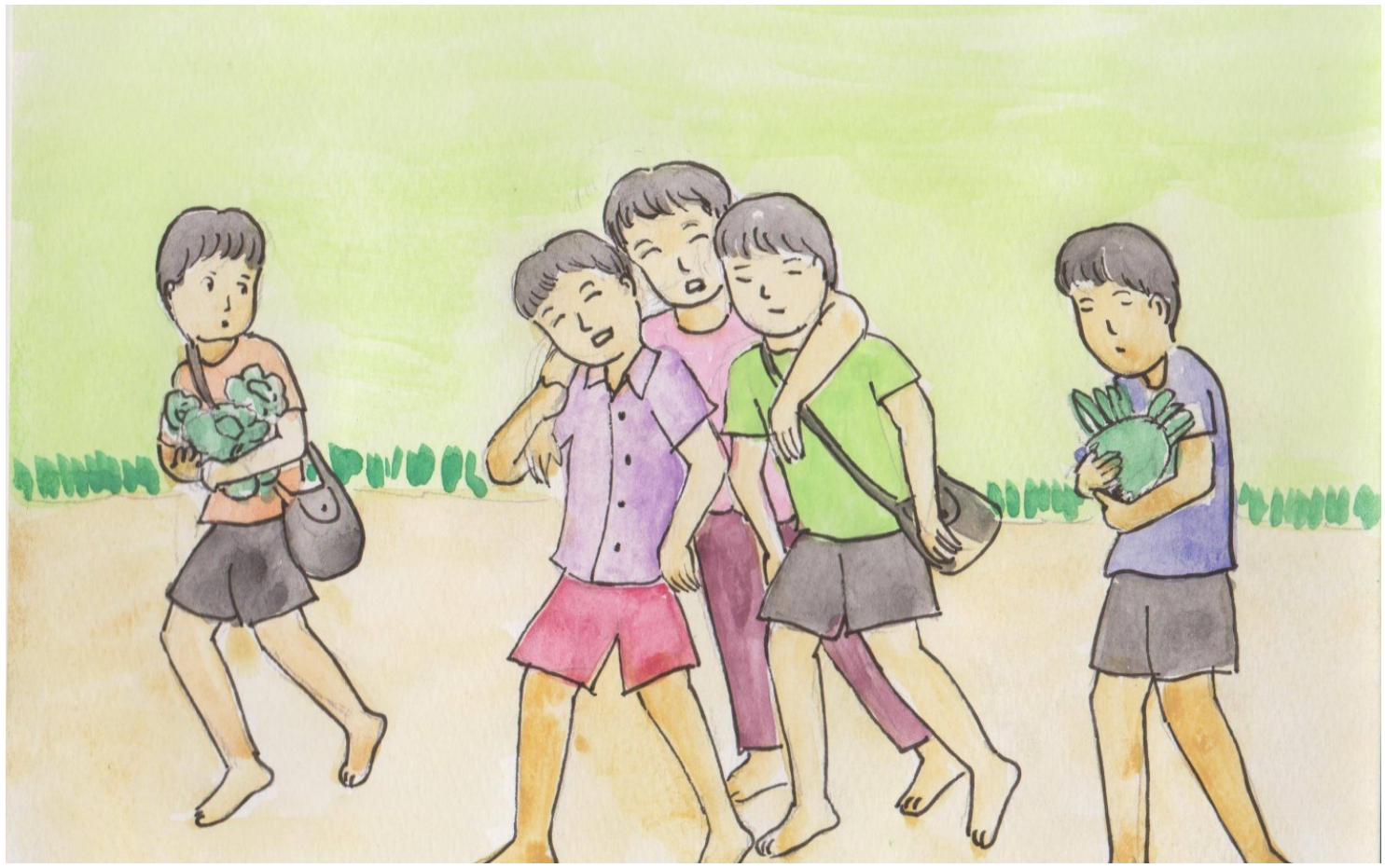
แพ๊ อ่า เก เล๊อ แกล๊ อ่าคา อ่า แต๊ เซ่อก๊อ แว ต่า มื่อะโด่ะม๊ะ ด๊อ แต๊ ล่อะซ๊ะ เล๊อฆอ เก่อ แล เต่อแคว ญ่าโพ แพ๊ เก่อ ตือ แกล๊ เก เล๊อ เด๊อ นาคี แต๊ ท่อแว “ เม่อจาแลฮ มีนอ เล๊อ แกล๊ มื่อปูฆา อ๊ะ บ่ะ ต่า มีมีก๊า” แต๊ แว วี ด๊อ อ๊ะเซ่อก๊อ แลจี่ะ กว่า แว

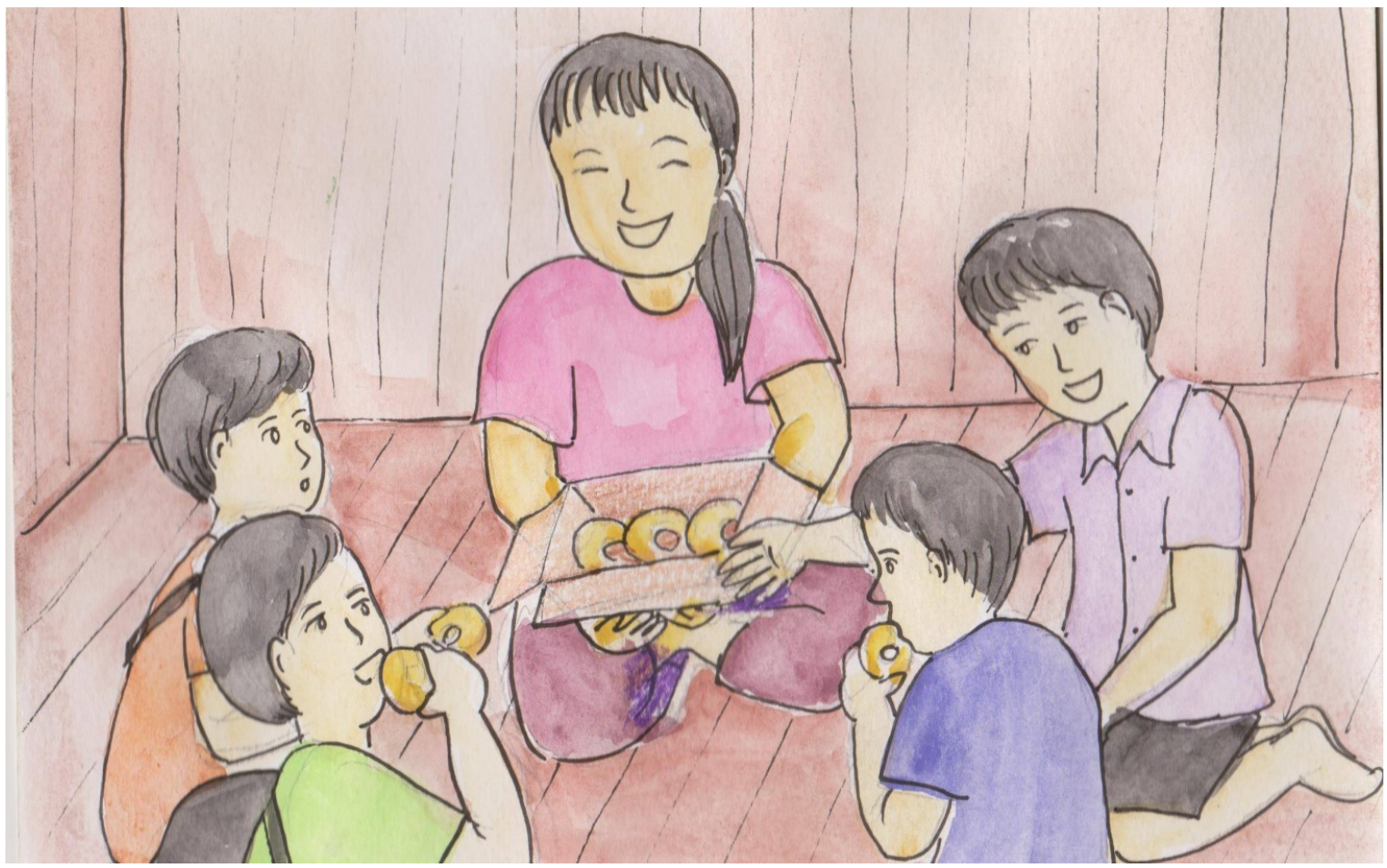

แพ๊ จีะศอ แว ตือ ทีแว เล๊อ พีดีดี เล๊อ อ่าเด๊อ บู๊ ออ เน่ ลอฮ อ่าก๊อ พีดีดี บ่ะชา พีดีดี ซ๊ะพี๊น่อลอ อ่าซ๊ะ ปฆาลวี่ฆา อี โต๊ล่อะซ๊ะ โต๊ เจอพีดีดี เดโช เมอ พีดีดี มีนอ ออท่อโค่ ด๊อ พ่อฆ่ะ แว อ๊ะโค่ซ่า ด๊อ เบ่ะแว อ่าเชกา เต่อ แจ๊ โกเค แต๊ บ่ะ อ๊ะเซ่อก๊อ “เต๊อบ่ะ กว่าชู๊ ร๊ะบ่า เมอเล๊อ เก่อลี แฮ ศอ เซ”

แพ๊ อ่าคา เน่ เมฆา เก๊อ เฮ่ออ พีดีดี อ่าที บ่ะ ชา นาคี เต๊อ แอ่ะ แว บ่า “เต๊อ บ่ะ เฮ่ ดู๊ อ่อะ พีดีดี อ่าที บาฮ ค๊อ พีดีดี เก๊อ เช่อะ” เมฆา ฆี๊ ต่ากี๊ญ่ะ มาบ่ะจ่อะ ที ชวา พีดีดี อ่าจื๊อ เต๊อที่ะ พีดีดี น่อลอ บ่ะ อ่าซ๊ะ เดโช เมอ พีดีดี ชี่นอ ค่อะ เจอ เต๊อ เมอ แว อ่าฮู๊ ท่อดี๊บ่า ตือ เล๊อ พีดีดี อ๊ะต่า มี่อะท่อ มื๊อน่อ เมฆา เมอ พีดีดี ออที

วีด๊อ อ่าแว ด่ะอู๊ เนฮ ที๊อพีดีดี เก เซอ เก แว เล๊อ อ่าเด๊อ เน่ ลอฮ พีดีดี จี๊บลี๊ จี๊โพฆ่ เก ออ ด๊อ เฮ่ดู๊อ่อะ แว อ๊ะ โก่ะ วีด๊อ เต่อฆาฆา เก เล๊อ อ่าเด๊อ เน่ ลอฮ

เรื่อง สีเกลอเดินกลับบ้าน

แสงเรืองรองสีส้มทองเป็นประกายยามเย็นทอลงมากระทบกับต้นไม้ ในระหว่างที่ตะวันใกล้จะลาลับขอบฟ้า มีเด็กชาย 4 คนคือ เดโช โกเค เมฆา และนาคี กำลังเก็บผัก ร้องเพลง และวิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนานอยู่ในไร่ ในขณะที่เพลิดเพลินอยู่นั้น โกเคพูดขึ้นมาว่า “เรากลับบ้านกันเถอะ มันเริ่มจะมืดมองอะไรไม่เห็นละนะ” เมฆาก็พูดขึ้นมาอีกว่า “ใช่ ๆ เดี๋ยวพ่อกับแม่จะเป็นห่วงเรานะ รีบไปเอาใบตองมาห่อผักแล้วกลับกันเถอะ” พวกเขาทั้ง 4 คน รีบไปเอาใบตองมาห่อผักที่เขาเก็บนั้นแล้วใส่ลงไปในย่ามของเขาแต่ละคน แล้วพากันเดินกลับบ้าน

ระหว่างเดินทางกลับบ้านนั้น เขาก็พูดคุยกันอย่างสนุกสนานและนัดกันไปตกปลาในวันพรุ่งนี้ พอใกล้จะถึงทางเข้าหมู่บ้าน นาคีได้พูดว่า “ ใครมานอนอยู่กลางถนนแบบนั้น เขาต้องเป็นอะไรแน่ ๆ เลย” พูดยังไม่ทันขาดคำ เพื่อนของเขาทั้ง 3 คนวิ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว เมื่อเข้าไปถึงก็พบว่า คนที่นอนอยู่นั้น คือป้าดีดีที่อยู่ข้างบ้านของพวกเขานั่นเอง เขาเรียกป้าดีดี แต่ป้าดีดีนอนเป็นลมไม่ได้สติ เด็กทั้งสี่จึงรีบช่วยเหลือป้าดีดี เดโชให้ป้านอนหงายจับประคองศีรษะป้าดีดีให้ติดกับพื้นและคลายเสื้อออกเล็กน้อย โกเคบอกเพื่อนว่า “อย่ามุงดู ให้เพื่อนออกห่างๆเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก” ระหว่างนั้นเมฆาจะเอาน้ำให้ป้าดีดีดื่ม แต่นาคีห้ามว่า “ไม่ควรเอาน้ำให้ดื่มตอนหมดสติอยู่เพราะมันอาจจะทำให้ป้าดีดีสำลักน้ำได้” เมฆาจึงใช้ผ้าชุบน้ำ เช็ดหน้า เช็ดแขนให้ป้าดีดี พอสักพักหนึ่งป้าดีดีก็ได้สติ เดโชให้ป้านั่งพักก่อน อย่าเพิ่งลุก เมื่อป้าดีดีเริ่มมีอาการดีขึ้น เมฆาจึงให้ป้าดีดีดื่มน้ำ

จากนั้นพวกเขาก็ช่วยพยุงป้าดีดีลุกขึ้นและพาไปส่งที่บ้านอย่างปลอดภัย ป้าดีดีก็ขอบคุณพวกเขาและได้ให้ขนมเป็นของตอบแทน พวกเขาขอบคุณและรับขนมจากป้าดีดี จากนั้นก็แยกย้ายกลับบ้านของแต่ละคนไปด้วยความภูมิใจ

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository